

बुद्ध्यासमीक्ष्य वैदेहीकिलमेपुत्रवधमूलमित्यालोच्येत्यर्थः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ यंत्रस्य मंदररूपमथनयंत्रस्य ॥ वासुकिना करणेन दानवैः कृष्यमाणस्य मध्नः क्षीराब्धिमथनं कुर्वतो मंदरस्येव ॥ २३ ॥ नोपचक्रमुः समीपं न प्रापुः ॥ २४ ॥ आहवे युद्धे संस्तंभयिषुः प्रतिष्ठापयितुमिच्छुः राक्षसानिति शेषः ॥ द्वित्वाभाव आर्षः ॥ २५ ॥ अवकाशेषु तत्तत्तपःसमाप्तिसमयेषु स्वायंभुवस्थानविषयेषु वा ॥ २६ ॥ व्युष्ट्या फलोदयेन ॥ २७ ॥ भयाभावे हेतुमाह ॥ कवचमिति ॥ २८ ॥ कुद्धोक्तित्वा

सपुत्रवधसंततः शूरः क्रोधवशंगतः ॥ समीक्ष्य रावणो बुद्ध्या वैदेह्यारोचयद्वधं ॥ १९ ॥ तस्य प्रकृत्यारक्ते चरक्ते क्रोधाग्निनापि च ॥ रावणस्य महाघोरे दीप्ते नेत्रे बभूवतुः ॥ २० ॥ घोरं प्रकृत्यारूपं तत्तस्य क्रोधाग्निमूर्छितं ॥ बभूवरूपं क्रुद्धस्य रुद्रस्येव व्यवस्थितं ॥ २१ ॥ तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां प्रापतन्नश्रुर्विंदवः ॥ दीपाभ्यामिव दीपाभ्यां सार्चिषः स्नेहविंदवः ॥ २२ ॥ दंतान्विदशतस्तस्य श्रूयते दशनस्वनः ॥ यंत्रस्याकृष्यमाणस्य मध्नो दानवैरिव ॥ २३ ॥ तमंतकमिव क्रुद्धं चराचरचिखादिषुं ॥ वीक्ष्यमाणं दिशः सर्वा राक्षसानोपचक्रमुः ॥ २४ ॥ ततः परमसंक्रुद्धो रावणो राक्षसाधिपः ॥ अब्रवीद्रक्षसां मध्ये संस्तंभयिषु राहवे ॥ २५ ॥ मया वर्षसहस्राणि चरित्वा परमंतपः ॥ तेषु तेष्ववकाशेषु स्वयंभूः परितोषितः ॥ २६ ॥ तस्यैव तपसो व्युष्ट्या प्रसादाच्च स्वयंभुवः ॥ नासुरेभ्यो न देवेभ्यो भयं मम कदाचन ॥ २७ ॥ कवचं ब्रह्मदत्तं मे यदादित्यसमप्रभं ॥ देवासुरविमर्देषु न छिन्नं वज्रमुष्टिभिः ॥ २८ ॥ तेन मामद्य संयुक्तं रथस्थमिह संयुगे ॥ प्रतीयात्क्रोद्य मामाजौ साक्षादपि पुरंदरः ॥ २९ ॥ यत्तदाभिप्रसन्नेन स शरं कार्मुकं महत् ॥ देवासुरविमर्देषु मम दत्तं स्वयंभुवा ॥ ३० ॥ अद्य तूर्यशतैर्भीमंधनुरुत्थाप्यतां मम ॥ रामलक्ष्मणयोरेव वधाय परमाहवे ॥ ३१ ॥

दद्येत्यस्य पुनरुक्तिर्न दोषाय ॥ प्रतीयात् अभिमुखो भवेत् ॥ ॥ २९ ॥ तदेत्यस्य व्याख्यानं देवासुरविमर्देष्विति ॥ तद्विषयेऽभिप्रसन्नेन प्रीतेन यद्धनुर्दत्तं ॥ ३० ॥ तदद्य तूर्यशतैरनेकमंगलवाद्यध्वनिभिः सह परंधनुर्ब्रह्मदत्तंधनुरुत्थाप्यतां उद्धितयतां ॥ आहवे रामलक्ष्मणयोर्वधाय ॥ ३१ ॥